"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେ ଦେହ ଅଭିମାନର ଦ୍□ାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ, ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣଗୁଡିକୁ ଶୁଣାଅ ।

ଉତ୍ତର**:-** (୧) ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦିନ ସାରା ସେବାର ହିଁ ବିଚାର ଚାଲୁଥିବ (୨) ସେମାନେ ସେବା ନ କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । (୩) ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ଯେ କିପରି ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଘେରାଉ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଯିବ । ସେମାନେ ବିଶ୍□କୁ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମ କରିବାର ସେବା କରି ଚାଲିବେ । (୪) ସେମାନେ ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରି ଚାଲିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ସଦା କାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ତେବେ ହଦର ଦୃଷ୍ଟି ବୃତ୍ତି ବଦଳିଯିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ, ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ ଅଟ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ନିଜର ଅକାଳ ତଖତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ, ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ଦ୍□ାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ, ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ସାରା କଳ୍ପରେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମିଠା ମିଠା ବିଚ୍ଛେଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ନର୍କ ଦୁନିଆର କୂଳ ଛାଡି ଆଗକୁ ଯାଉଛେ । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଅଲଗା, ଯାହାକି କଳିଯୁଗ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗର ମଝି ସମୟ ଅଟେ । ତୁମର ନାଆ ଏବେ ମଝି ଦରିଆରେ ରହିଛି । ତୁମେ ଏବେ ନା ସତ୍ୟଯୁଗର ନା କଳିଯୁଗର । ତୁମେମାନେ ହେଲ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ ଚୁଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବହୁତ ଛୋଟ ଯୁଗ । ଇଏ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ହିଁ ଯୁଗ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଖୁସିର ଯୁଗ । କେଉଁ ଖୁସି? ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି! ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଥିବ! ଏବେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏବେ ଆମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଦେବତା ହେବୁ । ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଘର ସ୍□ିଟ୍‌ହୋମ୍ (ଶାନ୍ତିଧାମକୁ) ଯିବା ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବା । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ । ଆମେ ହିଁ ଏହି ବାଜୋଲୀ (ପାଦ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏକାଠି କରି ଲେଉଟିବା) ଖେଳ ଖେଳୁଛୁ । ଏହି ବିରାଟ ରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଦିନ ଏହିସବୁ କଥା ସ୍ମରଣ କରିବା ଦରକାର ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ତୁମର ଏହା ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ପରିବାର । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ହେବା ଦରକାର । ବାବା ବହୁତ ମିଠା, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ମିଠା କରୁଛନ୍ତି । କେବେ ବି କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ମିଠା ହୋଇ ଚାଲିବ । ବାସ୍ ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବେଡା ପାରି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଯୋଗ କରି କରି ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ପରେ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବା । ବାବା କେବଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ସୁଖୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଘଉଡାଇବାର ଉପାୟ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର, ତେବେ ଏହି ଭୂତମାନେ ବାହାରିଯିବେ । କୌଣସି ବି ଭୂତକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଅ ନାହିଁ । ଯଦି କାହା ଭିତରେ ଭୂତ ଅଛି, ତେବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମୋ ନିକଟରେ ଛାଡି ଦେଇଯାଅ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ, ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ଆମ ଭିତରୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ପତିତରୁ ପାବନ କର । ତେଣୁ ବାବା ଏବେ ତୁମକୁ ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଦୁଇଜଣ ମିଶି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି । ମାତାପିତା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାର କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ସିଏ ହେଲେ ଲୌକିକ ପିତା, ଇଏ ହେଲେ ବେହଦର ପାରଲୌକିକ ପିତା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଚାଲିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚଲାଇବାକୁ ହେବ । ସବୁ ବିକାରଗୁଡିକୁ ଦାନ ଦେଇ ଦେବା ଦରକାର । କଥାରେ ଅଛି ଦେ ଦାନ ତୋ ଛୁଟେ ଗ୍ରହଣ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଳ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ବଶୀଭୂତ କରିପାରିବ । ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଅ, ସ୍ନେହ ବହୁତ ମିଠା ଜିନିଷ । ସିଂହ, ହାତୀ, ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ନେହ ଦ୍□ାରା ଅଧୀନ କରିନେଉଛି । ସେମାନେ ତ ପୁଣି ବି ଆସୁରୀ ମନୁଷ୍ୟ । ତୁମେ ତ ଏବେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ତେଣୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭାଇ

ଅଥବା ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ । ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମାକୁ କେବେ ବି ଦୁଃଖ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଯାହା ଦରକାର ତାହା ମୋ ଠାରୁ ନିଅ । ମୁଁ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ କାହା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୁକୁଟ ରଖିଦେବି ନାହିଁ । ତୁମକୁ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ହିଁ ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଏହିଭଳି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ, ଦୁଇମୁକୁଟଧାରୀ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ପାଠପଢା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଏହି ପାଠପଢାକୁ କେବେ ବି ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଅଭିମାନ ବଶତଃ ପାଠପଢା ଛାଡିଦେବ, ତେବେ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିକୁ ଦେଖୁଥାଅ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ ପଢୁଛ, ପାଠପଢି ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ନିୟମିତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କୁହାଯାଏ, ଛାତ୍ର ଜୀବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ । ତେଣୁ ଯେତେ ନିଜେ ପାଠ ପଢିବ, ଅନ୍ୟକୁ ପଢାଇବ ଏବଂ ନିଜର ଆଚରଣକୁ ସୁଧାରିବ ସେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଘରକୁ ଫେରିବାର ଯାତ୍ରା, ଯେମିତି ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର, କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛ, ସେହିଭଳି ଏବେ ତୁମକୁ କଳିଯୁଗରୁ ଉପରକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ତ୍ରେତାଯୁଗୀ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଚଞ୍ଚଳତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ, ସେତେ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ରଜୋ, ତମୋର କଳଙ୍କି ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଯେତେ ଯେତେ କଳଙ୍କି ବାହାରି ଚାଲିବ ସେତିକି ଚୁମ୍ବକ ସଦୃଶ ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ ବଢି ଚାଲିବ । ଯଦି ଆକର୍ଷଣ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କଳଙ୍କି ଲାଗି ରହିଛି । ଯେବେ କଳଙ୍କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଛାଡିଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ସୁନା ହୋଇଯିବ ତାହା ହେବ ଅନ୍ତିମ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ।

ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହି ମଧ୍ୟ କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠେ ବଚ୍ଚେ - ଘର ଗୃହସ୍ଥର ଦାୟିତ୍□ ମଧ୍ୟ ନିଅ, ଶରୀର ନିର୍ବାହ ପାଇଁ କର୍ମଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କର, ତା ସହିତ ଏହି ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢୁଥାଅ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ହାତେ କାମ, ହୃଦେ ରାମ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ହେଲ ଅଧାକଳ୍ପର ପ୍ରେମିକା । ନବଧା ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ କେତେ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ନବଧାଭକ୍ତି, ଅଟଳ ଭକ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅଟଳ ସ୍ମୃତି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତା'ଦ୍□ାରା କାହାକୁ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳିନଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ଜ୍ଞାନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମର ପିତା ପତିତ-ପାବନ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ ନାଶ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କାହାକୁ ବି ଛାଡିନଥାଏ । ଯଦି ମାୟାଠାରୁ ବାରମ୍ବାର ହାରିଯାଉଛ ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସେତେ ମେହନତ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି । ଯଦି ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଏବେ ନ କରିବ ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ପାଇ ପଇସାର ପଦ ପାଉଥିବ ।

ବାବା ମୂଳକଥା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡିକୁ ଭୁଲି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତା' ସହିତ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । କୁମାରୀ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଥାଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ବିବାହ କରିବା ପରେ ସିଏ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଯାଏ ଏବଂ ତାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । କନ୍ୟା ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ବାପ ଘରେ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଏତେ କେହି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡି ନ ଥା'ନ୍ତି । ବିବାହ ପରେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବଢିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସ୍□ାମୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋହ ମଧ୍ୟ ବଢି ଚାଲିଥାଏ । ଶାଶୂ-ଶ୍□ଶୁର ଆଦି ସମସ୍ତେ ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ କେବଳ ମା-ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ମୋହ ଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିବାକୁ ପଡିଥାଏ, କାରଣ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ମାତା-ପିତା ସେହି ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତ୍□ମେବ ମାତାଶ୍ଚ ପିତା ତ୍□ମେବ... ଏହି ମାତାପିତା ତ ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ମୋହ ରଖ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀକୁ କଳିଯୁଗୀ ପତିର କେତେ ସ୍ମୃତି ରହୁଛି, ସିଏ ତ ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପକାଇ ଦେଉଛି । ଏହି ବେହଦର ପିତା ତ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ମନେ ପକାଅ, ତା' ସହିତ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୁରାଉଥାଅ । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ଆତ୍ମା କଞ୍ଚନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନାଭଳି ହୋଇଯିବ, ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ସ୍□ର୍ଗର ନାମ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତଣ କରାଉଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମର ସେହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଯିବ । ଏଠାର ତ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା, ଦେହ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଏବଂ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା । ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟେଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ,

ଯାହାଦ୍□ାରା କି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିବ । ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ରହିଲେ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସିଏ ମନେ ପଡିବେ ଏବଂ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯିଏ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବେ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଅଛି ତେବେ ଶିବାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ମିଠା ମିଠା ବିଚ୍ଛେଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କାରଣ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି । ଏହିକଥାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏହି କଥା ସର୍ବଦା ମନେ ରହିବ ତେବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅପାର ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେବ । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ବାରମ୍ବାର ଦେଖୁଥାଅ ଏକଦମ୍ ହୃଦୟରେ ଲଗାଇ ରଖ । ଓହୋ! ଭଗବାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ମୁଁ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାସ୍ ବ୍ୟାଜ୍‌କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଥାଅ । ବାବା, ବାବା କହୁଥାଅ ତେବେ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରହିବ । ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା । ତେଣୁ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବହୁତ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ୍ । ସାରା ଦିନ ସେବାର ହିଁ ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁଥାଉ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସେହିଭଳି ପିଲା ଦରକାର, ଯେଉଁମାନେ ସେବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଘେରାଉ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପାବନ କରିବାକୁ ହେବ । ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢାଇଲେ ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ ନା । ତୁମେମାନେ ତ ଏବେ ବହୁତ ବଡ ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷିକା ହୋଇଛ । ଯିଏ ଯେତେ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିବେ ସିଏ ସେତେ ଅଧିକଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବେ, କେବେ ବି ଥକିଯିବେ ନାହିଁ । ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିଥାଏ । ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ବହୁତ ବିଶାଳ ବ୍ୟବସାୟ, ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ହିଁ ଧନବାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଛୁଳିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ସଉଦା ତ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ସାହସ ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବେ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ତେଣୁ ପୁରଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ପୁରା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ, ଏକଦମ୍ ରାତିଦିନ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିଯିବେ, କହିବେ ମୁଁ ନିଜର ସମୟକୁ କାହିଁକି ନଷ୍ଟ କରିବି । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ସମୟକୁ ସଫଳ କରିବି । ନିଜ ସହିତ ପକ୍କା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥାଆନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲିବି ନାହିଁ, ଯେମିତି ହେଲେ ସ୍କଲାରସିପ୍ (ଛାତ୍ର ବୃତ୍ତି) ନେବି, ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଏହିଭଳି ନୂଆ ନୂଆ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖିବ । ସେମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଚାଲିବେ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ । ସମୟ ଯେତେ ଯେତେ ପାଖେଇ ଆସିବ, ସେତେ ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିବେ । ସେପଟେ ହଣାକଟାର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଈଶ୍□ରୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି, ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ଦୌଡି ଚାଲିଥିବ ସେତେସେତେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବ, ଖୁସି ବଢି ବଢି ଚାଲିବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ନିକଟରୁ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ନଥିବ । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ଶିବବାବା ମନେ ରହିଲେ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ମନେ ରହିବ । ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ, ଏବେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଯାଉଛୁ, ପାଦ ନର୍କ ଆଡକୁ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଅଛି । ଏବେ ତ ଛୋଟ ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହୁଛି, ଓହୋ! ମୁଁ ଯାଇ ଏହିଭଳି ବାଳକୃଷ୍ଣ ହେବି, ଯାହା ପାଇଁ ଆଗୁଆ ଉପହାରମାନ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପୁରା ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି, ସେହିଭଳି ଗୋପୀକାମାନେ ଉପହାର ପଠାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ମୁଁ ହିଁ ଅମରଲୋକର ଦେବତା ହେବି । କଳ୍ପପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ ହୋଇଥିଲି ପୁଣି ମୁଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସାରିଛି । ଏହି ବାଜୋଲୀ ଖେଳ ମନେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ । ସଦା ସର୍ବଦା ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରୁହ, କାରଣ ତୁମକୁ ବହୁତ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ପାଇଥିଲି ପୁଣି କାଲି ପାଇବି । ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲି ସେହିପରି ପୁଣି ନେବି, ସେହିମାନେ ପୁଣି ମୋର ମା-ବାପା ହେବେ । ଯିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ସିଏ ପୁଣି ହେବେ । ଏହିଭଳି ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁଥିବେ ସେହିମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ବେମାର ଅଟନ୍ତି । ଗାଈ ଭୋଜନ ଖାଇବା ପରେ ସାରା ଦିନ ପାକୁଳି କରିଚାଲିଥାଏ, ତା'ର ମୁଖ ସବୁବେଳେ ଚାଲୁଥାଏ । ଯଦି ମୁଖ ଚାଲୁନାହିଁ, ପାକୁଳି କରୁନାହିଁ ତେବେ ଜାଣିବ ବେମାର ଅଛି, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ।

ବେହଦର ବାବା ଏବଂ ଦାଦା (ବ୍ରହ୍ମା) ଉଭୟଙ୍କର ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଛି, କେତେ ସ୍ନେହରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । କଳାରୁ ଗୋରା ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢିବ । ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଏହି ପ୍ରିୟ ସେବା

କରିଆସୁଛନ୍ତି । ୫ ତତ୍□ ସହିତ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ବଡ ବେହଦର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା ପିତା ଅଥବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବାବାଙ୍କର ହେଲା ଶ୍ରୀମତ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ । ଯେତେ ସ୍ନେହରେ ତାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବ ସେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଟରେ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛି ନା ନିଜ ମତରେ ଚାଲୁଛି? ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ହିଁ ତୁମେ ନିର୍ଭୁଲ ହୋଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବି ନାହିଁ । ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରତିଟି ମୁହୁର୍ତ୍ତକୁ ସଫଳ କରିବି । ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ଭୁଲିବି ନାହିଁ । ସ୍କଲାରସିପ୍ ନିଶ୍ଚିତ ନେବି ।

(୨) ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ, ଏବେ ମୋ’ର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ମୋ’ର ପାଦ ନର୍କ ଆଡକୁ, ମୁଣ୍ଡ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଅଛି, ଏହିଭଳି ବାଜୋଲୀ ଖେଳକୁ ମନେ ପକାଇ ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦବୀର ନିଶା ଦ୍□ାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀ ସ୍□ରୂପ ଭବ ।

ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ - ଏହା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦବୀ ଅଟେ । ଯଦି ଏହି ପଦବୀର ନିଶାରେ ରହିବ, ତେବେ ମାୟାର ଅଧିନତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଗଲେ ଯେ କୌଣସି ଆତ୍ମାର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶାରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସଦାକାଳର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆକୁ ସର୍ବଦା କାୟମ ରଖିବ, ତେବେ ବିଶ୍□ ତୁମ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବ, ତୁମେ କାହା ପାଖରେ ନତମସ୍ତକ ହେବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ମଧୁରତାର ଗୁଣ ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଅ । ତୁମର ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା, ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା, କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା ରହୁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ କହୁଛନ୍ତି - “ମୋର ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି - “ମିଠା ମିଠା ବାବା” । ପ୍ରତିଦିନର ଏହି ମଧୁରତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ହିଁ ତୁମକୁ ମଧୁର କରିଦେଉଛି ।